

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.18. Palæologi cum Papa Negotium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

militantes in Palæstinam secum addu- Sæcul XIII.
cens commodissime advenit, ut incolis A.C. 1272.
Richardi Angli abitu pæne ad despera-
tionem adactis solatia & animos affer-
ret.

Propius nihil factum est, quam ut hic *H. Knygt.*
Princeps Ptolemaide sicarii periret ma- *p. 1417.*
nu, qui se in familiaritatem ejus insinua- *M. Paris*
verat crebras ipsi apportando litteras cu- *p. 859.*
jusdam Emiri seu Principis a Mahomete
oriundi ac pleno jure imperantis, qui se
fieri Christianum velle simulabat. De-
mum die Jovis intra octavam Penteco-
16 Junii an. 1272 sicarius venenato Ri-
chardum cultro percussit; & illico qui-
dem obtruncabatur: sed Richardus æ-
gerrime curatus est: atque suppetias si-
bi a Tartaris æque ac Christianis pro-
missas a se frustra expectari videns, initis
cum Bondocdaro decem annorum indu-
ciis 22 Sept. Ptolemaide in Angliam *Sanut. p.*
abiit, copias de suis viventes stipendiis *225.*
illic relinquens.

§. XVIII.

Palæologi cum Papa negotium.

Imperator Michael Palæologus, ne a
Rege Siciliæ Carolo impugnaretur,
nunquamnon metuens, eodem, quo se
ad sustinendum bellum præparabat, tem-
pore crebras ad Aulam Romanam Lega-
Hist. Eccles. Tom. XXI. O o tio-

Sæcul. XIII.

A.C. 1272.

Pachm. lib.

5. c. 10.

c. 11.

tiones mari mittere eo minus cessabat, quo sæpius mors summos mutabat Pontifices. Legationum scopus erat Ecclesiarum reconciliatio: cui dandam simul ad operam Josephum Patriarcham ac Episcopos adducere conabatur Michael. At illi eum non nisi obsequii causa & oscitanter audiebant. Quamvis enim aperte obistere ipsi & contradicere non auderent, credebant tamen, Ecclesiam suam in libertate summa & autoritate, qua polleret, mansuram extra periculum subeundi jurisdictionem Latinorum, quos esse mercatores & artifices putabant. Cogitabant, hoc Imperatoris consilium momento temporis haud posse perfici, sed eventurum sicut tot alia Imperatorum antecedentium experimenta, quæ propter obstacula supervenientia caruissent effectu: vel, si negotium haberet prosperum successum aliquem, schisma non ideo cessaturum. Fratres tamen Mendicantes, cæterosque Italos tanquam Christianos amice tractabant, nec ullam cum eis disputationem suscipiebant.

Postquam Gregorius in Papam electus fuerat, Imperator Michael per famam comperit, illum esse hominem virtute præditum ac Ecclesias reconciliandi studiosissimum. Et Gregorius e Syria redux per Fratres Mendicantes suis eum verbis humanissime, salutari voluit ac edoceri

doceri sui electionem, ardensque suum Sæcul.XIII.
reconciliationis desiderium, atque si eam A.C.1272.
Imperator quoque cuperet, pulcherri-
mam ejus occasionem sub se summo Pon-
tifice dari. Græci autem persuasum sibi
habebant, Michaellem non quærere pa-
cem nisi Regis Siciliae metu; ac Grego-
rium eam bona fide desiderare. Et ve-
ro jam inde ab initio pontificatus sui il-
lam cogitaverat: ut ipse in epistola post-
hæc ad Michaellem scripta indicat: eum-
que ad concilium illo tempore, quo id
convocabat, per Nuncios ac litteras in-
vitare statuit. Sed de consilio Cardina-
lium Michaelis responsum ad ultimas
Papæ Clementis IV. litteras expectavit,
ut suos Nuncios melius informatos mit-
teret.

to. II. Conc.
p. 942.
Rayn. 1227.
n. 25.

Revera Imperator Michael quendam *Fach. p.252.*
Fratrem Ord. Minorum nomine Joannem
Parastronium, origine Græcum misit lin-
guæ peritissimum, ac reconciliationis
studio incensum, de qua cum Patriarcha
& Episcopis sæpe colloquens, se cere-
monias ritusque Græcos magni facere
significabat. Hic Papæ litteras Impera-
toris attulit, in quibus dicebat se speras-
se, Papam relicta Syria venturum Con-
stantinopolim: futurum fuisse, ut ibi de-
bito honore ac reverentia exciperetur:
ejusque præsentiam ad promovendam
reconciliationem magnum momentum
fuisse

Sæcul. XIII.
A.C. 1272.

Vading.
1272. n. 3.

Sup. l. 85.
§. 17. 55.

Conc. p. 948.
Vading.
1272. n. 7.
Etc.

fuisse habituram. Papa hac epistola magnopere gaudens, quatuor alios Fratres Minores, Hieronymum Asculanum (qui postea Papa Nicolaus IV. fuit) Raymundum Berengarium, Bongratium de Fano S. Joannis, (qui dein Ordinis Minister Generalis evasit) ac Bonaventuram Mugellanum ad Imperatorem misit cum epistola, in qua ait: Reconciliatio ex designatione summorum Pontificum Urbani ac Clementis inchoanda est per consensum fidei secundum formulam ab iis missam. Qui si factus fuerit, orat Imperatorem, ut ad concilium cum reliquis Principibus catholicis veniat, vel magnæ autoritatis Legatos eo mittat, remittatque breves hos quatuor Nuncios, ut ante celebrationem concilii ad præparandam ejus materiam satis mature adesse in Italia queant. Dabat 24 Octobris an. 1272.

Papa etiam Josepho Patriarchæ Constantinopolitano scripsit, ut ad reconciliationem operam conferret suam, & ipse adiret concilium. Nunciis informationem tradidit, quæ profitendæ fidei & Papæ primatus agnoscendi formam continebat, quam Imperator ac Ecclesiæ Græcæ Præsules sequi deberent ac mittere. Impertit etiam Nunciis auctoritatem ad fidei publicæ testes litteras imperatoriis, qui ad concilium venirent Legatis dandas. Denique illis commenda-

datitias præbuit litteras ad cunctos Præ-
fules, Principesque, per quorum terras
transirent, ac singulares quidem ad Re-
gem Siciliae Carolum, quem rogabat, ut
Imperatoris Græci Legatos præstaret
tutos.

Sæcul.XIII.
A.C.1272.

§. XIX.

*Henricus III. Angliæ Rex moritur,
cui succedit Eduardus.*

In Anglia cives Norvicenses cum mo-
nachis jurgati incenso templo cathe-
drali, libros, supellectilem argenteam,
& quidquid ignis reliquerat, usque ad
aureum vas augustissimi Sacramenti ante
aram principem suspensum abstulerant.
Rex Henricus tantam audaciam indi-
gnatus Norvicum præmisit Thomam Tri-
vetum Equitem juri dicendo præpositum,
patrem Nicolai, cujus chronica habe-
mus. Ipse dein delatus in locum, ma-
xime fontes ad patibulum, cives reliquos
ad templum reædificandum damnavit.
Londinum rediturus erat, cum ad Abba-
tiam S. Edmundi Regis advectum mor-
bus gravis corripuit, e quo non evasit.
Regionis Proceres ac Episcopi veniebant,
ut ejus morti assisterent. Ille inter ma-
gna poenitentiae specimina Sacramentis
morientium omnibus susceptis obiit die
S. Edmundi Cantuariensis 16. Nov. an.

M. Par. p.
860. t. 8. Spi-
cil. p. 626.

M. West-
mon. p. 401.